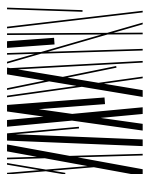

STATUS

Helle Bjerrum

DANISH
ART WORKSHOPS

**STATENS VÆRKSTEDER
FOR KUNST**

STATENS KUNSTFOND

bærbart

Et projekt af Helle Bjerrum
www.hellebjerrum.dk
mail@hellebjerrum.dk

Udført på Statens værksteder for kunst.
Støttet af Statens Kunstfond og Danish Crafts.
Udstillet i galleri Bærbart.

Grafisk design: Mette Aarskov Danielsen
Foto: Dorte Krogh
Model: Medde Lykke Vognsen
Oversættelse: Dorte Herholdt Silver
Tryk: Standartu Spaustuve

Tak til Johannesskolen, for orlov.
Familie, venner og kollegaer for uendelig tålmodighed og opbakning.

ISBN 978-87-995159-0-5

Status

Som titlen fortæller, har jeg arbejdet med status som tema. Min indgang til statusbegrebet har været sproglig. Ordet status anvendes både om opførelse af materielle værdier og om væren: anseelse og position.

Hvordan status opnås, er varierende, det følger tiden og udviklingen og er samtidig afhængigt af, hvilket socialt og geografisk område man befinder sig i.

I materialevalg og formgivning har jeg søgt en nær sammenhæng med temaet, derfor kan der læses betydning ind i mange detaljer i smykkerne.

Værkerne favner flere facetter af temaet: status som optælling af værdier, status knyttet til steder og fast ejendom, status som noget, der aktivt reproduceres i kulturen, og det, at der traditionelt har været en forskel på, hvordan kønnene opnår status.

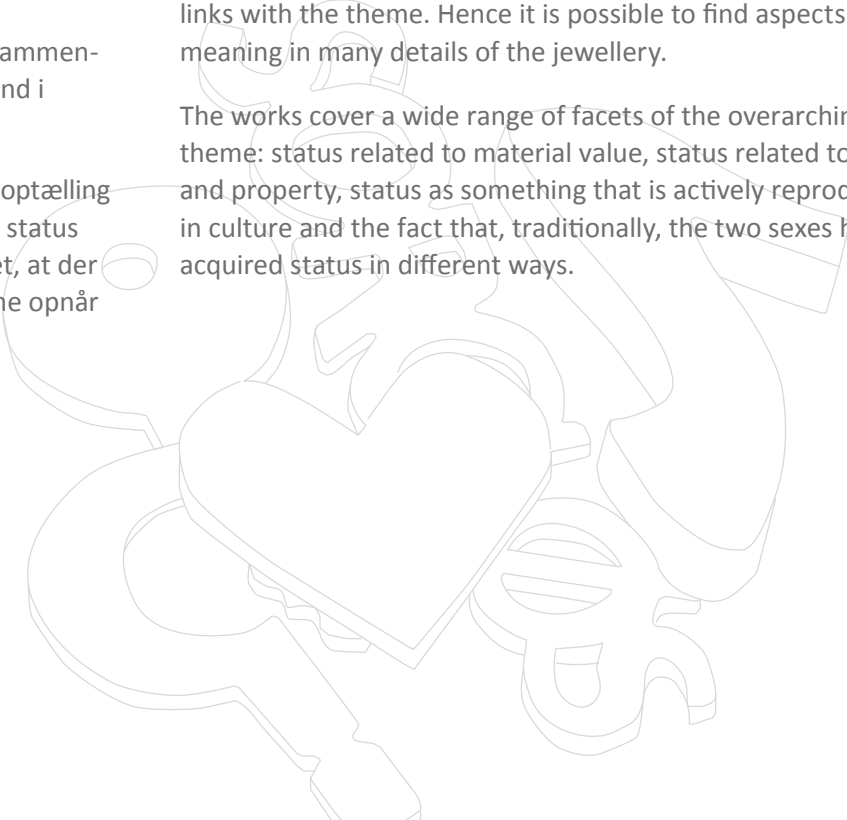
Status

As the title indicates, I have explored status as a theme. The word status relates both to material values and to one's standing in terms of reputation and position.

How status is achieved varies with time and prevailing trends as well as social and geographic context.

In my design and choice of materials I have aimed for close links with the theme. Hence it is possible to find aspects of meaning in many details of the jewellery.

The works cover a wide range of facets of the overarching theme: status related to material value, status related to sites and property, status as something that is actively reproduced in culture and the fact that, traditionally, the two sexes have acquired status in different ways.

Jeg tæller mine dage

Tre perlekæder af jade, serpentin, lava, sølv og akryl.

Kæderne består af 365 perler og udgør således symbolsk et kalenderår. Perlerne er bundet på snor med en lille knude mellem hver perle, hvilket er ment som en henvisning til rosenkransen som mnemoteknik. De to af kæderne har kalenderens struktur som grundmønster. Halskæderne repræsenterer forskellige stadier i livet. De opregner levet liv og har derigennem sammenhæng med det at gøre status.

Så lang som et ondt år

Den voksne lønmodtagers kalender, hvor ferier og fridage følger den almindeligste overenskomst. Der er ikke meget plads til at gribe pludseligt opståede muligheder.

Perlerne er af lava og serpentin. Lavaperlerne er sorte og matte, med en smuk levende overflade. De passer godt til de afbrændte hverdage. Serpentinerne er svagt grønlige, glatte og med varierende gennemsigtighed. De beskriver de rolige fridage, der er brug for i voksenlivet. I en ende hænger der et bundt tal; de opregner arbejdsdage, feriedage, weekender og helligdage.

Tiden er under kontrol.

Sorgløs

Kæden repræsenterer de perioder i livet, hvor næsten alt er muligt, og hvor planer hurtigt kan ændre sig. Den har kalenderen som sit grundmønster, men de kulørte jadeperler opløder den ellers strenge struktur.

Der hænger små charms i enden: Ordet sorgløs, et hjerte og en nøgle. Et spørgsmålstegn, der fortæller, at det hele gerne må læses tvetydigt. Og en rød sko, der refererer til litterær semiotik, hvor pigen med de røde sko ofte er på vej "ud i noget", hun måske ikke kan kontrollere.

De første

Perlerne er af jade, indfarvet i klare farver; de minder om små kulørte bolsjer, og det vækker en barnlig lyst til at putte dem i munden. Perlekæden har sluppet kalenderens stramme grundmønster, farverne er blandet helt tilfældigt. Det illustrerer barnets oplevelse af tid, som ikke er bundet op på kalenderen. Dagene afløser bare hinanden i en næsten uendelig strøm af store og små begivenheder. For de af pigerne, der går tidligt i puberteten, begynder en opregning af tiden, når menstruationerne kommer. Perlekæden viser det med små repetitioner af ens røde perler. I den ene ende af kæden hænger 23 krydser som henvisning til det at tælle op i cyklus.

I count my days

Three necklaces; jade, serpentine, lava, silver and acrylic.

The necklaces consist of 365 beads and thus symbolically represent a calendar year. The beads have been strung on thread with a tiny knot separating each bead from the next as an intentional reference to the rosary chain as a mnemonic technique. Two of the necklaces are patterned on the calendar structure. The necklaces represent different stages in life. They register lived life and thus relate to the concept of taking stock.

As long as a month of Sundays

The working man or woman's calendar, where bank holidays and vacations are doled out according to tradition and collective agreements. There is little room for seizing sudden moments of opportunity.

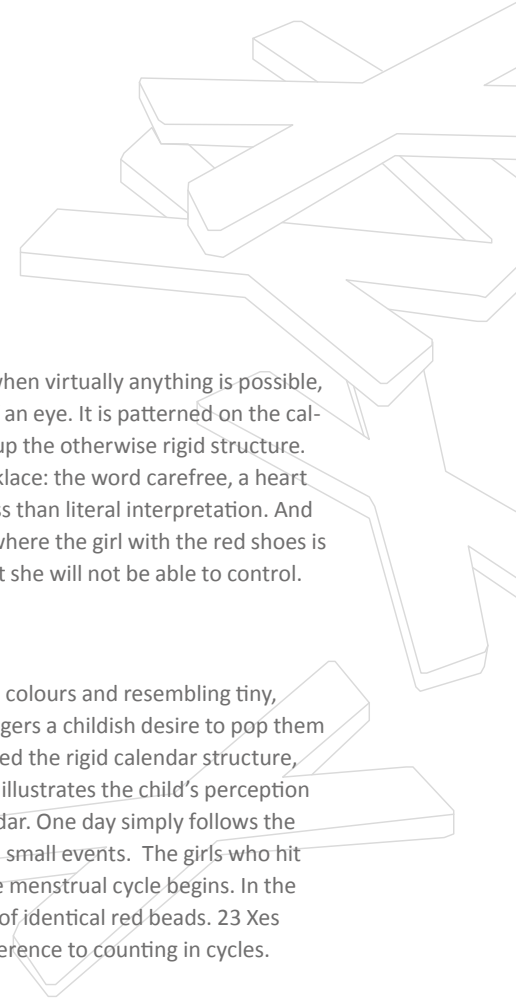
The beads are made of lava and serpentine. Lava is black and matt with a beautiful vibrant surface. It is well suited for the burnt-out workdays. The serpentines have a faint greenish hue and different grades of transparency. They are well suited for the calm days off that are so necessary in our adult life. One end of the necklace has a bundle of numbers for counting up workdays, vacation time, weekends and bank holidays. Time is under control.

Carefree

This necklace represents the times in life when virtually anything is possible, and where plans can change in the blink of an eye. It is patterned on the calendar, but the colourful jade beads break up the otherwise rigid structure. Tiny charms dangle off one end of the necklace: the word carefree, a heart and a key. A question mark to suggest a less than literal interpretation. And a red shoe referring to literary semiotics, where the girl with the red shoes is often seen as "getting into something" that she will not be able to control.

The first

The beads are made of jade, dyed in bright colours and resembling tiny, brightly coloured boiled sweets, which triggers a childish desire to pop them in one's mouth. The necklace has abandoned the rigid calendar structure, and the colours are mixed at random. This illustrates the child's perception of time, which is not boxed in by the calendar. One day simply follows the next in a seemingly endless flow of big and small events. The girls who hit puberty early begin to count time once the menstrual cycle begins. In the necklace, this is illustrated with tiny series of identical red beads. 23 Xes dangle off one end of the necklace as a reference to counting in cycles.

Så lang som et ondt år / As long as a month of Sundays

Sorgløs / Carefree

De første / The First

Steder

Seks fingerringe, af asketræ med print.

Status er knyttet til geografiske steder og til fast ejendom. Fingerringene er forbundet til dette gennem de påtrykte linjetegninger af huses grundplaner, matrikelopdelinger og landskabets topografi.

Tilknytningen til steder indebærer ofte arv og dermed en bagudskuende traditionsbundethed. Formmæssigt refererer de trapezoide kuber og rektangler til moderne arkitektur, og deri er de fremadskuende. Værket er altså spændt ud i to retninger og rører ved dualismen mellem det at ville holde fast i traditionen og samtidig ønske at forny sig.

Træer har symbolsk sammenhæng med familie som stamtræet, men også gennem det at slå rod og forgrene sig. De tydelige årringe i træet frister til at tælle år i træets og menneskets liv.

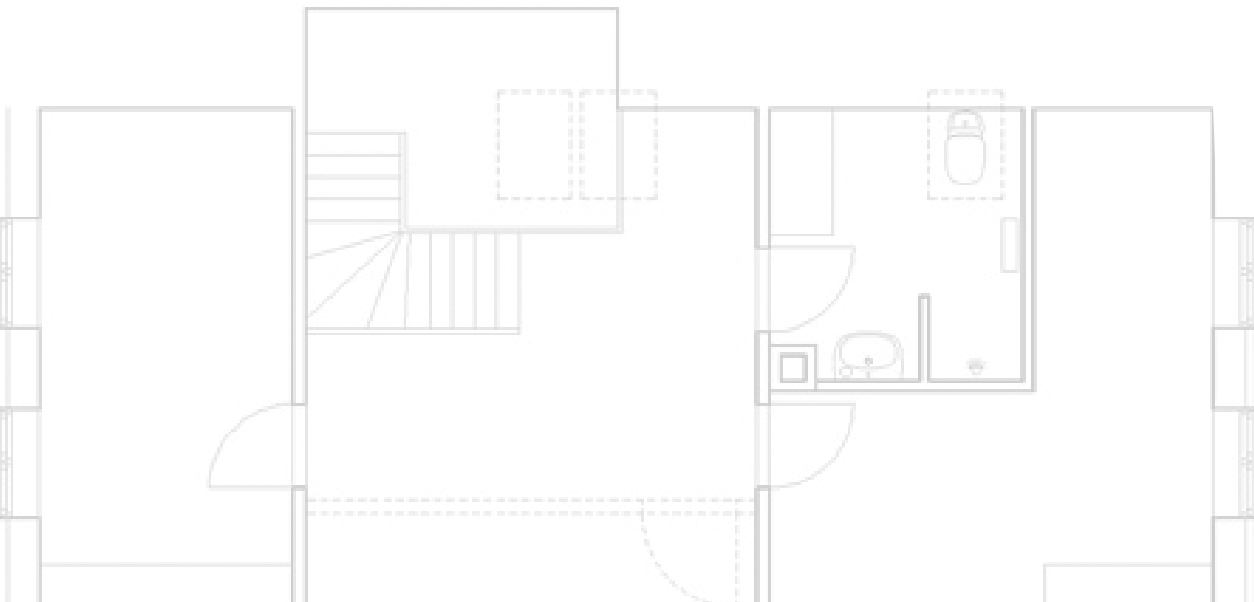
Sites

Six finger rings; ash wood with print

Status is associated with geographic sites and property. That concept is reflected in these finger rings in the printed line drawings of architectural floor plans, lot divisions and landscape topography.

One's bond to a site often springs from heritage and thus reflects a retrospective bond with tradition. In terms of form, the trapezoid cubes and rectangles point to modern architecture and thus adopt a progressive perspective. In this sense, then, the work is tensioned between two directions and addresses the duality of wanting to hold on to tradition while also striving for renewal.

Trees have a symbolic association with the concept of family, as expressed in the 'family tree' and in the notion of sinking down roots and branching out. The visible growth rings in the wood make it tempting to count years in relation to the life of the tree or a person.

Diamanter varer evigt

To halssmykker af jade, lava, silkeorganza og sølv.

Diamanten er et globalt kendt statussymbol. Dens uforgængelighed, sjældenhed og styrke er en stor del af årsagen til dens eftertragtedhed.

I fortolkningen er diamantformerne blæst op i størrelse og gjort luftige, sarte og forgængelige, for hvis man tager det sjældne og uforgængelige fra, står kun æstetikken tilbage. De sirligt syede diamanter er udført i materialer, der hverken er særligt sjældne eller værdifulde. Men den eksklusive silkeorganza giver dem en luftig lethed og gennemsigtighed. Der opstår en moiré-effekt, der tilføjer dem et næsten magisk indre liv, en æterisk skønhed.

I kraft af deres størrelse og det, at de bare er luft, flirter de med det dekadente og groteske, der også ofte følger de store berømte diamanter. De lange kæder bæres løsthængende, skødesløst slængt om halsen.

De sorte diamanter er sat på kæder af lavaperler, sorte og knudrede. Det er magma, der er flydt glødende ud af jordens indre og på en måde synes forbundet med rigtige diamanter oprindelse fra kulstof dybt nede i jorden.

De hvide diamanter er rene og klare i deres udtryk. Perlerne er af hvid jade, som har en varierende gennemsigtighed og et indre liv, der minder om en lille snestorm.

Diamonds are forever

Two necklaces; jade, lava, silk organza and silver

Diamonds are a status symbol all over the world. Their indestructibility, rarity and strength are some of the key reasons for their appeal.

In this interpretation, the diamond shapes have been enlarged and made airy, delicate and destructible, for if the rarity and the indestructibility are removed, only the aesthetic qualities remain. The carefully crafted diamonds are made in materials that are neither particularly rare nor particularly valuable. But the exclusive silk organza gives them a light, airy and transparent quality, creating a moiré effect, which adds an almost magical inner life, an ethereal beauty.

By virtue of their size and the fact that they are merely air, they flirt with the decadent and grotesque quality that also often characterises the large famous diamonds. The long necklaces are worn loose, strung casually around the neck.

The black diamonds are suspended from rough, black lava bead necklaces. The beads are made of magma that flowed red-hot out of the earth's interior, suggesting a link to the origins of actual diamonds, which were created from carbon deep inside the earth.

The white diamonds have a clear and clean expression. The beads are white jade, which varies in transparency and has an inner life resembling a tiny snow storm.

Medaglia

To brocher, to halssmykker og to stencils af sølv, silkesnor og jadeperler.

Ordene medalje og medaljon kommer begge af det italienske medaglia, der betyder lille mønt. Tager man det bogstaveligt, er medaljen og medaljonen to sider af samme sag. Traditionelt knytter de sig til hver sit køn og kan betragtes som modsætningspar: indad/udad, feminin/maskulin, handling/væren. Begge må betegnes som smykker, der fortæller om status.

Medaljen er udadvendt, den fortæller om bærerens bedrifter, handlinger, der har bragt hæder og ære. Forlægget for værkerne er den klassiske militærmedalje, en rund mønt, der hænger i et krydsbånd. Der kan være flere på række hen over brystet. Den er stærk og maskulin i sit formsprog. I fortolkningen er den en grafisk stram afbildning med mat og blank someneste effekt. Den er nøgtern og skarpskåret i sit udtryk; det er handlingen, der tæller, det synes ikke så kompliceret.

Medaljonen er indadvendt, men bestemt ikke usynlig. Der er noget hemmeligt over den, selvom det, den gemmer på, er så traditionsbundet, at vi alle kender til det. Et lille portræt, en hårlok, en firkløver... Det er små ting, der fortæller om kvindens tilknytning til slægten, hvorfra hun traditionelt har hentet sin status.

I fortolkningen har medaljonen ikke fået et hulrum, men en blank hulning. Når man kikker ind i hulningen, ser man sig selv på hovedet, ligesom et spejlbillede i en ske. Det traditionelle ønske er stiliseret, og formen minder om et nøglehul eller en ludobrik. Formen gentages i låsen. Den fortæller om hemmeligheder og det at være en brik i et spil. På silkesnoren er der bundet røde perler; de kan læses som en optælling af slægten.

Fravær. Det modsatte af medaljen og medaljonen som objekter er fraværet af samme. De to objekter symboliserer vores bedrifter og vores slægt og udgør derved vores sociale kapital. Den kapital er svær at undvære. Dette er illustreret, ved at formerne er udsavet, som tomme huller i anonyme sølvplader med nøjagtig størrelse og form som et kreditkort.

Frimodig. Medaljen og medaljonen er meget traditionelle og også elitære smykker. Det bryder to af værkerne med. De fungerer som stencils, hvor man kan tegne på tøjet eller på huden. Hermed bliver medaljen og medaljonen allemandseje, som det hverken kræver særlige bedrifter eller tilhørsforhold at opnå, og man må tegne lige så mange, man vil.

Medaglia

Two brooches, two necklaces and two stencils; silver, silk string and jade beads.

The words medal and medallion both come from the Italian *medaglia*, which means a small coin. Thus, in a literal sense, the medal and the medallion are two sides of the same coin. Traditionally, they are considered gender-specific, and they may be seen as opposites: introvert/extrovert, feminine/masculine, acting/being. Both must be characterised as jewellery that reflects status.

The **medal** is extrovert; it tells of the wearer's achievements, actions that have earned the person honour and glory. These works are based on the classic military medal, a round coin suspended from a ribbon. Multiple medals may be placed side by side on the wearer's chest. The medal has a strong and masculine expression. The intricate engravings and colourful silk ribbons add an ornate character that is retrospective in relation to contemporary ideals.

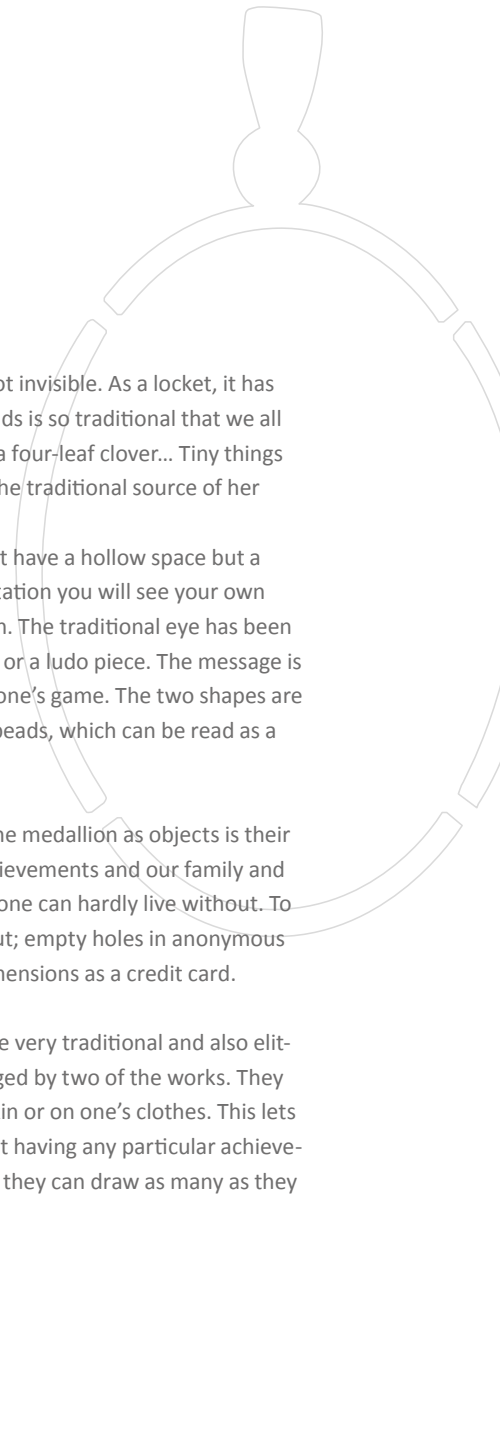
This interpretation uses a tight, graphic depiction with matt and shiny qualities as its sole effects. It has a sober and clear-cut expression; it's action that counts, it's not that complicated.

The **medallion** is introvert but definitely not invisible. As a locket, it has a certain secretive air, even if the thing it holds is so traditional that we all know about it: a tiny portrait, a lock of hair, a four-leaf clover... Tiny things that reflect a woman's ties with the family, the traditional source of her status.

In this interpretation, the medallion does not have a hollow space but a shiny indentation. If you look into the indentation you will see your own face upside down, like a reflection in a spoon. The traditional eye has been stylised to a shape that resembles a keyhole or a ludo piece. The message is one of secrecy and of being a pawn in someone's game. The two shapes are repeated in the lock. The silk string has red beads, which can be read as a counting of the family.

Absence. The opposite of the medal and the medallion as objects is their absence. The two objects symbolise our achievements and our family and thus reflect our social capital. A capital that one can hardly live without. To illustrate this, the shapes have been sawn out; empty holes in anonymous sheets of silver with the same shape and dimensions as a credit card.

Boldness. The medal and the medallion are very traditional and also elitist forms of jewellery. That notion is challenged by two of the works. They can be used as stencils for drawing on the skin or on one's clothes. This lets anyone sport a medal or a medallion without having any particular achievements or family relations to their name, and they can draw as many as they feel like.

Medaljon / Medallion

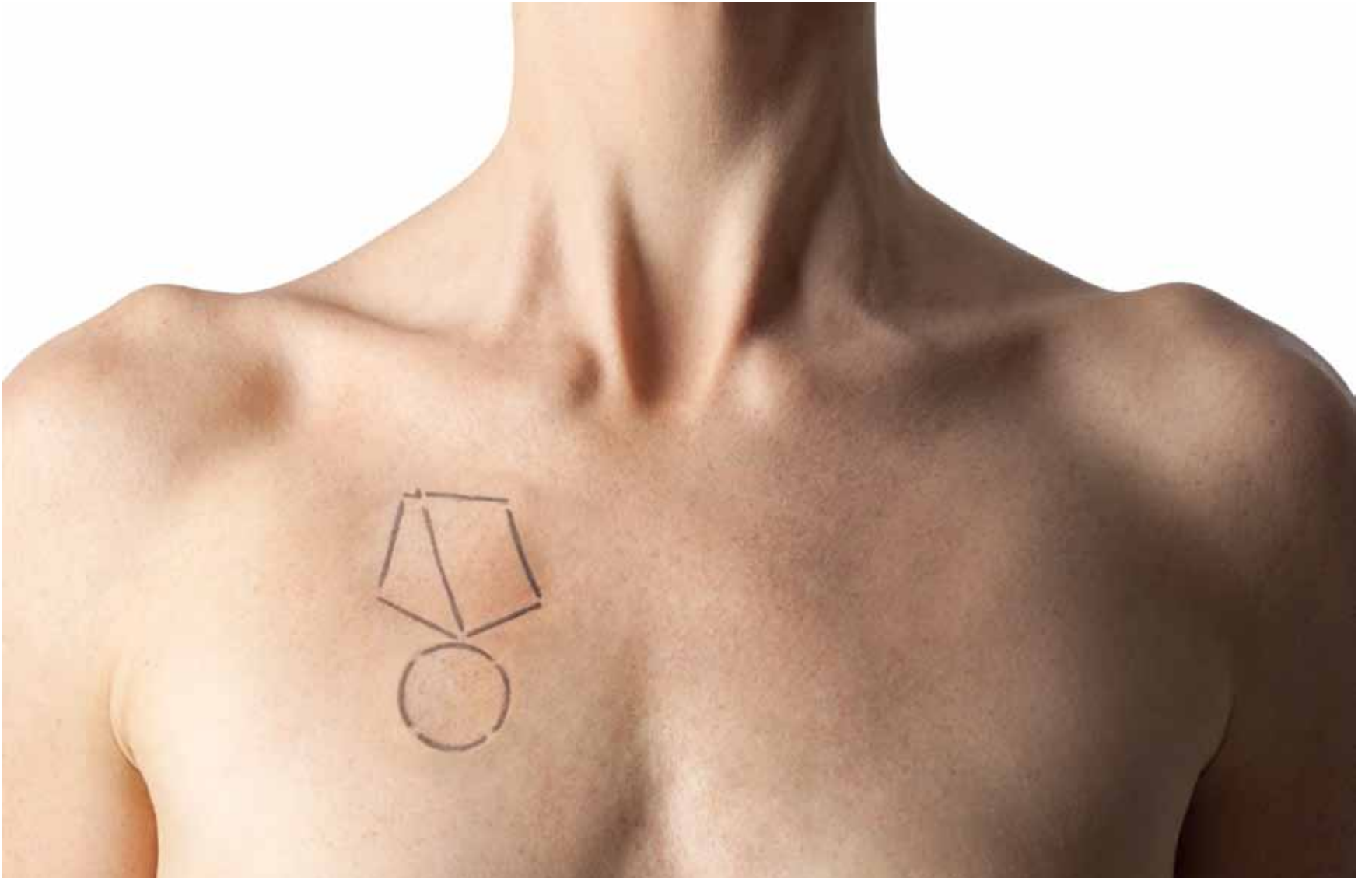
Medaljon: Fravær / Medallion; Absence

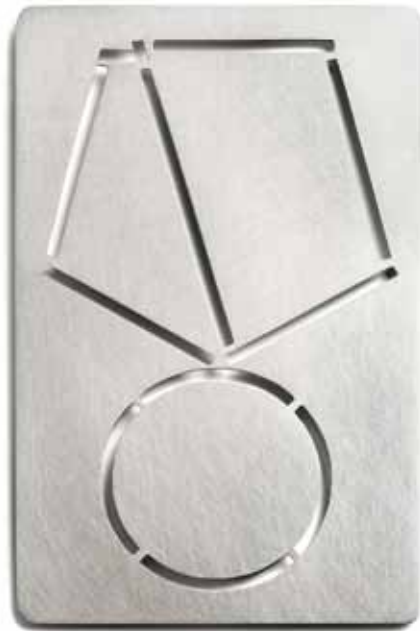
Medalje / Medal

Medalje: Fravær / Medal; Absence

Medalje: Frimodig /Medal; Boldness

Medalje og medaljon: Frimodig / Medal and medallion; Boldness

Stafet

3 stave af asketræ med print.

Individer opretholder ideen om, hvad der er statusgivende, ved at optage det og give det videre. De tre stafetter i asketræ er både dynamiske og monumentale i deres formsprog: Trapezoide rektangler, der spidser til som obelisker.

Stafetterne er påtrykt ord, der betegner hhv. egenskaber og materielle og immaterielle *ting*, der kan være statussymboler eller er statusgivende. De materielle ting er anonymiseret, fx ordet *stol*. Det er sprogets billedskabende egenskab, der sættes i spil. Enhver, der læser ordet, vil se en stol for sig. Afhængigt af hvem, vil det blive den type stol, beskueren forstår som et statussymbol. Og det er netop pointen: Statussymboler er ikke en fast størrelse, men varierer med den kontekst, de er i, geografi, kultur og samfundslag. At de materielle ting alle er knyttet til hjemmet, er ment som en reference til at *høre hjemme* og dermed have fordelen af at kende alle de uskrevne koder for social status netop i den kontekst.

På de to stave, der repræsenterer hhv. egenskaber og ikke-materielle statusgivere, er teksten bearbejdet grafisk, så den er sværere at tyde. Det fortæller om vanskeligheden ved at aflæse, hvad der er statusgivende inden for et socialt fællesskab, hvor man ikke *hører hjemme*.

Baton

Three batons with print; ash wood.

As individuals we maintain our idea about what gives us status by taking it in and passing it on. The three ash wood batons are both dynamic and monumental in their expression as trapezoid rectangles that taper in at one end like obelisks.

The *batons* carry printed words characterising qualities as well as material and immaterial *things* that may serve as status symbols or as a source of personal status.

The material things have been anonymised, for example the word *chair*. It is the capacity of language to create images that is put into play. Anyone reading the word will envision a chair. Different individuals will envision the particular type of chair that they perceive as a status symbol. And that is exactly the point: Status symbols are not fixed entities but vary with context, geography, culture and social class. The material things all relate to the home; this is intended as a reference to the sense of belonging and the advantage of knowing the unwritten codes for social status in a particular context.

On the two batons that represent qualities and immaterial status objects, the text has been presented in a graphic form that is harder to decode. This reflects the difficulty of decoding what is a source of status in a social community where one does not *belong*.

dannet
god
temperantsfor
1999

svajende
ratineret
rejs
vill
h
foret
lind
undrende

Stol
soft
standerlampe
plaid
Dude
tekande
reol
penestol
Kjæderække
tæppe

Nonsens

Armring, broche og halssmykke af akryl og sølv.

At gøre status er at opregne sine værdier. Når guldsmede gør status, vejer de deres sølv- og guldsmykker. Men det opregner kun værdien af "gammelt" sølv og guld, og ikke alle de andre parametre vi også tillægger værdi, fx. tema, æstetik eller affektion. Nonsens er en leg med værdisætning, og som titlerne antyder, er værdierne opgjort i nok så korrekte mål og vægt, men med den skæve vinkel, at tallene, ikke fortæller noget om den egentlige værdi.

7 m. stol

Armring i akryl og sølv.

Stolen i sig selv er bare en stol; det er den tillagte værdi, der gør den til et statussymbol, designeren, snedkeriet og historien. Stolenes form bliver opløst i et kalejdoskopisk billede, hvor op og ned, forgrund og baggrund sløres for øjet. Den lille afstand imellem figurplanerne bevirker, at billedet ændrer sig i takt med, at beskueren ændrer synsvinkel eller drejer objektet i hænderne. Ligesom vores opfattelse af, hvilke ting der er statusbærende, hele tiden ændrer sig lidt og nogle gange forråder os, så det, vi troede var noget, pludseligt er håbløst.

9 kg. keramisk kunst

Halssmykke i akryl og sølv.

Syv keramiske objekter er blevet stablet tilfældigt op. Allerede her er værdien forrykket; det er kunstobjekter, de er skabt til at blive betragtet som enkeltstående værker.

Stablen er fotograferet og omsat til en collage i to lag. Farverne blandes, og perspektivet skrider, udgangspunktet er uigenkendeligt. I stedet er der opstået skønne og sære former, det ikke er til at få øjnene fra. Ud af den respektløse behandling af det værdifulde opstår en ny værdi.

68 kg. arvinger

Broche i akryl og sølv.

For forældre er børn særligt dyrebare, og i samtiden er det at have velfungerende børn også statusgivende. Barndommen er en flygtig tid, som det er umuligt at opnå på ny, og derfor er den kostbar. De to silhuetter viser det, ved at være i frosset i bevægelse. De er samtidig sat sammen i et drejeled, så de opnår nye bevægelser og en varierende grad af opløsning i de genkendelige silhuetter.

Barndommen er samtidig interessant for statustemaet, fordi det er i barndommen, vi danner de grundlæggende sociale strukturer, der gør, at vi ubevidst forstår, hvordan status opnås i netop vores særlige miljø. Disse indøvede sociale strukturer er ikke statiske, men det kan være vanskeligt senere at tilpasse sig i anderledes miljøer.

Nonsense

Bracelet, brooch and pendant; acrylic and silver.

Taking stock means assessing one's values. When goldsmiths take stock they weigh their gold and silver jewellery. But that only captures the value of "old" silver and gold while ignoring all the other parameters we also attribute value, such as theme, aesthetics or sentimental value.

The 'Nonsense' series addresses value assessment, and, as the titles suggest, gauges value in very specific measures and weights but with the quirky angle that the numbers say nothing about the actual value.

7 m of chair

Bracelet; acrylic and silver.

The chair in itself is just a chair; it is the added value that turns it into a status symbol: the designer, the joiner's workshop and the story. The chair's form dissolves into a kaleidoscopic image where up and down, foreground and background are blurred. The tiny gap between the levels causes the image to shift when the beholder changes his or her point of view or rotates the object in his or her hands. Similarly, our perception of the status effect of things is always changing a little, sometimes letting us down, when the thing we thought was really something is suddenly useless.

9 kg of ceramic art

Pendant; acrylic and silver

Seven ceramic objects were stacked randomly, which instantly challenged the perceived value: These are art objects; they were made to be seen as individual works.

The stack was photographed and turned into a two-layered collage. The colours blend, and the perspective begins to slip, the original set-up is no longer recognisable. Instead, strange and beautiful shapes emerge that one can hardly stop looking at. The irreverent treatment of the valuable gave rise to new value.

68 kg of heirs

Brooch; acrylic and silver

To their parents, children are particularly precious, and today, having well-adjusted children is also a status marker. Childhood is fleeting; once it is lost it can never be recaptured, and that makes it precious. The two silhouettes illustrate this point with their frozen motion. Additionally, they have been joined together in a rotary joint, which enables new movements and breaks down the recognisable silhouettes by varying degrees.

Childhood is also interesting in relation to the topic of status, as this is the time when we form the basic social structures that enable us to understand the achievement of status in our own particular environment. These learned social structures are not static, but it can be difficult to adapt to new environments later in life.

7 m. stol / 7 m of chair

9 kg. keramisk kunst / 9 kg of ceramic art

68 kg. arvinger / 68 kg of heirs

Retrospektiv / Retrospective

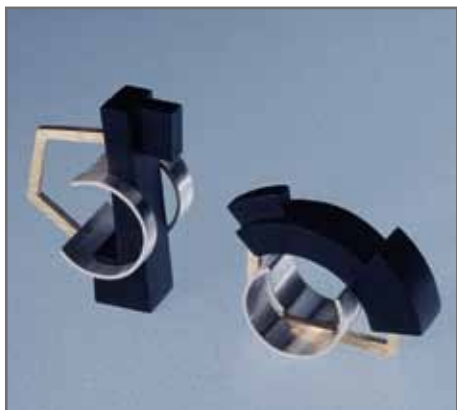

Foto / Photo: Dorte Krogh

Fragmentale verdensbilleder | 1995

Sølv, guld og bakelit.

Titlen henviser til, hvordan mennesker opbygger hver deres individuelle verdensbillede ud af de mere eller mindre tilfældige fragmenter af viden og erfaring, de har.

Ringene var med på den første Biennale for kunsthåndværk og design på Kunstinstituttet (nu Designmuseum Danmark) i 1995 og har også været vist i Utzon-huset i Herning og på Talente i München.

Fragmented world view | 1995

Silver, gold and Bakelite.

The title refers to the way in which we construct our individual world views based on our more or less arbitrary fragments of knowledge and experience.

The rings were included in the first Biennale for Crafts and Design at the Danish Museum of Art & Design (now Designmuseum Denmark) in 1995 and were also exhibited at the Utzon House in Herning, Denmark and Talente in Munich, Germany.

Foto / Photo: James Bates

Natur-Kultur | 1997

Sølv og rav.

Det organisk formede rav er sat i kontrast til kantet og maskinelt formet sølv. Inspireret af spændingsforholdet mellem kultur og natur. Den ene er købt af Ny Carlsbergfondet i 2004.

Nature/Culture | 1997

Silver and amber.

The organically shaped amber strikes a contrast to the angular and machine-crafted silver, inspired by the field of tension between culture and nature. One of the rings was purchased by the New Carlsberg Foundation in 2004.

Hovedlinjer | 1999

Sølv.

En serie på tre hovedsmykker. Formen er opstået ved en leg med tråden omkring hovedet, hvor referencer til klassiske hovedbeklædninger kommer frem.

Vist på Charlottenborgs forårsudstilling 1999 og derefter bl.a. på et Danske Kulturinstitut i Bryssel.

Headlines | 1999

Silver.

A series of three pieces of jewellery to be worn on the head. The form arose by playing with the possibilities of configuring the line around the head, which brought out references to classic head wear.

Presented at the Charlottenborg Spring Exhibition in 1999 and later in other venues, including the Danish Cultural Institute in Brussels.

Foto / Photo: Katrin Elvarsdóttir

Foto / Photo: Helle Bjerrum

Vingeslag | 1999

Sølv.

- at visualisere en tanke som et linjeforløb omkring kroppen.

Værkerne er inspireret af tanker omkring erindringsbagage, den mængde erindringer og erfaringer, der gør det muligt at orientere sig i verden, men som kan udvikle sig helt forskelligt, fra sammensnørede systemer til lette vinger.

Tråden forholder sig til kroppens linjer, punkter og proportioner, danner rum og rytme. Fra bestemte vinkler kan opleves referencer til vinger. Når figurerne fjernes fra kroppen og finder hvile på en flade, transformeres de til skulpturelle oplevelser, hvor linjer og rum forholder sig til fladen under og rummet omkring sig.

Solgt til Statens Kunstfond i 2003 og Ny Carlsbergfondet i 2004.

Wings | 1999

Silver.

Visualising an idea in a flow of lines around the body.

The works were inspired by reflections about our personal baggage, the sum of memories and experience that enables us to navigate in the world, but which can take on very different forms, from restricting systems to light wings.

The wire relates to the lines, points and proportions of the body and forms space and rhythm. From certain angles, references to wings become apparent. When the figures are removed from the body and come to rest on a surface they are transformed to sculptural experiences where lines and space address the underlying surface and the surrounding space.

Sold to the Danish Arts Foundation in 2003 and the New Carlsberg Foundation in 2004.

Foto / Photo: James Bates

Næstekærlighed | 2007

Sølv og silke.

Halssmykket er udspundet af undren over, at velgørenhed kan tage form af gaver, man kan give til hinanden. At give fem høns eller en ged til en fattig bonde i Afrika er jo en smuk tanke. Men hvad indebærer det at forære dét, at man har givet noget, i gave til andre?

Love thy neighbour | 2007

Silver and silk.

The necklace is based on puzzlement at the idea that we can use charity to third parties as birthday or Christmas presents for our friends and family. Giving five chickens or a goat to a poor farmer in Africa is a beautiful thought. But what does it mean to give the gift of having given something to a third person?

Foto / Photo: James Bates

Reproduktion | 2008

Silke, velour, sølv.

Der sker hele tiden en reproduktion af kultur og værdier i samfundet. Hver generation følger et mønster, der er en videreførelse af forrige generation. Smykket tematiserer den ambivalens, der for mange er knyttet til dette. Halssmykket har en form, der både kan læses som en medalje og et nøglebånd. Båndet er broderet med parceller; på hver er der placeret ens plantegninger af et typehus, en henvisning til gentagelsen og det stereotype. Kikker man godt på nøglen, kan man se, at det er en afstøbning, den er en kopi, af en anden nøgle, der også var en kopi.

Reproduction | 2008

Silk, velvet, silver.

An ongoing reproduction of culture and values takes place in society. Each generation follows a pattern that is an extension of the previous generation. This piece of jewellery addresses the ambivalence that many people feel toward this phenomenon. The form of the necklace can be interpreted both as a medal and as a latchkey ribbon. The ribbon is embroidered with lot divisions with identical floor plans for tract houses, a reference to repetition and stereotyped monotony. A careful observer will see that the key is a copy of another key, which itself was a copy.

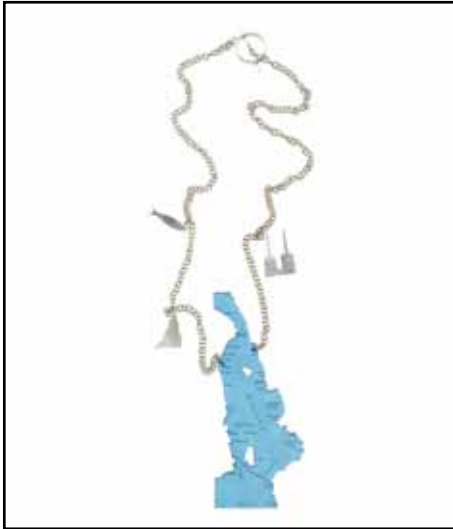

Foto / Photo: James Bates

Mellem Danmark og Sverige | 2010

Sølv, transferer, akryl.

Mellem to er der altid et tredje – det, der er summen af de to individuelle parter.

I mine undersøgelser af mellemrum havde jeg som udgangspunkt fokus på mennesker.

Men jeg er sejler, og når man ser på søkort, er verden vendt; det er ikke landjorden, der er optegnet og beskrevet, men det, der er imellem, nemlig vandet.

Imellem Danmark og Sverige er Øresund – altså fandt jeg to parter og et mellemrum, som det var oplagt at arbejde med.

Between Denmark and Sweden | 2010

Silver, transfers, acrylic.

Between two individual parties there is always a third element: the sum of the two.

In my studies of gaps my initial focus was on people.

But I am also a yachtswoman, and on nautical maps the world is reversed. It is not the land that is charted and described in detail but the gap in between: the water.

Between Denmark and Sweden lies the Sound – so I found two parties and a gap that it was obvious for me to explore.

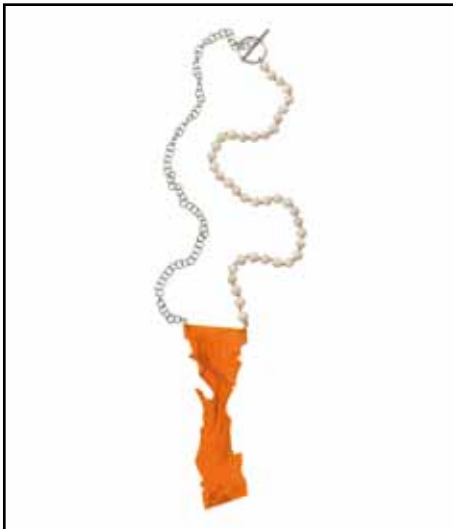

Foto / Photo: James Bates

Mellem Fred Astaire og Ginger Rogers | 2010

Sølv, akryl, transferer, perlemor.

Mellem to er der altid et tredje – det der er summen af de to individuelle parter.

Mellemrummet er taget ganske bogstaveligt, skåret ud af et billede, hvor parrets bevægelser fornemmes i udsnittet.

Hans hånd og øre er lige præcis så genkendelige, at de kan lede beskueren på sporet af to halve silhuetter.

Da jeg var barn, så jeg gamle film med Fred Astaire og Ginger Rogers i tv. Jeg var dybt fascineret af det eventyrlige univers og den glæde, de helt synkront udstråler.

Between Fred Astaire and Ginger Rogers | 2010

Silver, acrylic, transfers, mother of pearl.

Between two individual parties there is always a third element: the sum of the two.

Here, that gap has been taken literally and carved out of a picture where the couple's movements can be sensed in the cut-out section. His hand and ear are just recognisable enough to suggest the two silhouettes to the beholder.

As a child I would watch movies with Fred Astaire and Ginger Rogers on TV. I was deeply fascinated with the glamorous universe and the joy they expressed in perfect synchronicity.

